

בטחון שזוהי השקעה שתעמוד תמיד לרשותנו, שאנ נגיע לנסיגה מאותם המקומות ונשקיע שם סתם מיליונים. אבל אפשר לבוא עם הצעה ולומר מה אפשר לעשות שם.

ראש הממשלה ל. אשכול:

זה יגיע לישיבה שניה.

מחליטים:

לדון בעוד שבועיים-שלושה בענין רכישת 50 מטוסי "פנטום" ובענין הקמת "קו" נוסף לשיקום טנקים.

ב/9. סימון הגבולות במפות המדינה

שר העבודה י. אלון:

המפות לסוגיהן ולסדרותיהן אזלו ויש ביקוש רב למפות. בדרך כלל, מחלקת המדינות הממשלתית מספקת אותן. הוצבנו בפני בעיה של סימון הגבולות על המפות הללו. עד ל-4 ביוני, ככל שהיה מדובר במפות שיש להן פומבי, לא לצרכי הצבא, סומן עליהן קו שביתת הנשק כגבול דה-פקטו, לרבות האיזורים המפורזים ושטחי הפקר ליד לטרון וכיוצא בהם. בינתיים חלה מהפכה במפה. אבל לא רק במפה מבחינת נוכחות ישראלית, אלא במשמעות המדינית של המפה. הממשלה קבעה לעצמה עמדה ופירסמה זאת ברבים, שעם הכרזת מלחמת ששת הימים, הסכמי שביתת הנשק משנת 1949 בטלים ומבוטלים ואת מקומם תפס בעצם הסטטוס של הפסקת האש, כפי שהוצעה על ידי מועצת הבטחון ונתקבלה על ידי שני הצדדים הלוחמים. מכאן שאם הסכם שביתת הנשק פג תוקפו, גם קווי שביתת הנשק אינם קיימים יותר; והוצאת מפה חדשה לפי קווי שביתת הנשק גם לא תשקף את המציאות המדינית וגם תתפרש כאילו אנחנו רואים עדיין בקווים האלה אפשרות אבנטואלית. מאידך, אנחנו יודעים שקו הפסקת האש איננו בהכרח חופף גבול מדיני.

ולכן, ההצעה שלי היא פשוטה: לצלם את המציאות

האמיתית המוכרת, כפי שהינה.

ראש הממשלה ל. אשכול:

המוכרת על ידינו.

שר העבודה י. אלון:

המוכרת גם בעולם.

שר החוץ א. אבן:

לתאר את התיאור העובדתי, שזהו קו הפסקת האש.

שר העבודה י. אלון:

לסמן על המפה החדשה את קו הפסקת האש ולקרוא לו "קו הפסקת האש". לא נגדיר אותו עדיין כגבול מדינת ישראל, אלא נאמר בעברית ובאנגלית ולפי יתר הלשונות, "קו הפסקת האש"; לא לצייר יותר את גבול שביתת הנשק משנת 1949 ובמקום זה - אם זה נחוץ, כדי למנוע פירושים או לחצים מוקדמים או טענות - לסמן את קו הממשל הצבאי. אני הייתי מוכן לוותר על זה, אבל אולי הצבא ירצה בזאת. אבל אם זה יכלול את קו הממשל הצבאי, הרי זה לא יכלול את ירושלים רבתי ולא לטרון, שאין שם לא ערבים ולא כפרים.

שר הדתות ז. ורהפטיג:

ביחס ללטרון, אין עדיין חוק.

שר העבודה י. אלון:

מה שאצלי קובע אלה הם שני דברים: (א) קו שביתת הנשק לא יופיע על המפות החדשות; (ב) יופיע קו הפסקת האש; (ג) כיוון שאנחנו מספקים גם מפות לצבא, הרי במידה שלצבא יהיה צורך לסמן את גבולות הממשל הצבאי, זהו ענין פנימי של הצבא ומפות אלה אינן הולכות למכירה.

איני חושב שמפה כזאת תגרום לנו צרות מדיניות. היא צילום של המצב הקיים. רק החלטת הממשלה מאתמול חזרה על כך. להיפך, צרות מדיניות תהיינה אם נתעלם מהמציאות החדשה.

איני מעלה אפשרות של הדפסת מפות באוקטובר, עם קביעת תאריך מלפני יוני. במחלקת המדידות עובדים מאות אנשים, שרטטים, מודדים, מהנדסים וכו'. אתם יודעים שמדליפים אפילו משיבות הממשלה, לפי בקשתו של מישהו. מחרתיים יהיה על הדבר הזה בעתון.

שר המשפטים י. ש. שפירא:

אפשר גם לשלם.

שר העבודה י. אלון:

אז זה ישמש מקור לצרה פוליטית. איני מציע שמוסד ממשלתי ישקר. הפועלים יכירו בשקר ויהיו מזה בזיונות לממשלה. אני מציע לאפשר הדפסת מפות חדשות, עם קו הפסקת האש.

שר החוץ א. אבן:

אני מציע שנקבל את ההצעה לצלם את הפסקת האש, מבלי להכנס לאבחנה בין ירושלים ובין איזורי הממשל הצבאי. אני חושב, שיש גם סיבות פנימיות וגם חיצוניות לכך. לכן, יש הקלה רבה בהצעה הזאת. זאת אומרת, יופיע קו אחד ובמפה תהיה כותרת: "מדינת ישראל" ובסוגריים - "קו הפסקת האש מתאריך זה וזה".

שר הפנים מ. ח. שפירא:

הכל יירשם כישאל? פירוש הדבר שמה שהוא בקווים של הפסקת האש זוהי ישראל.

שר העבודה י. אלון:

אין גבולות ישראל.

שר החוץ א. אבן:

לא נוכל לפרסם שוב את קווי שביתת הנשק. אלמלא אזל מלאי המפות, אפשר היה להפיץ את המפות הקודמות, אבל לא נוכל להזדהות עכשו עם קווי שביתת הנשק. הקו היחיד יהיה קו הפסקת האש, בתנאי שזה ייאמר כך. אלה הם מסמכים פורמטיביים.

מפה של מצב הפסקת האש - MAP OF THE CEASE-FIRE

.POSITION

שר הבריאות י. ברזילי:

אבל אז זו מוכרחה להיות הכותרת.

שר החוץ א. אבן:

המגרעת שבפרסום קווי הממשל הצבאי, שיש אפליה בין ירושלים ובין שאר השטחים. אפשר לפרש זאת, שירושלים היא חלק מישראל ושאר השטחים אינם ולא יהיו חלק מישראל. כיום זוהי בעיה פנימית. אבל זה יעורר בעיה חיצונית, שאנחנו מכריזים על כך כבר כיום. אני חושב, שבמצב המדיני והעובדתי הנתון, צריך להסתפק רק בקו אחד. זוהי ההצעה הטובה ביותר.

שר הדתות ז. ורהפטיג:

אני מציע לקבל את הצעת שר העבודה במלואה ולא לחלק. הוא הציע לתת במפה את המצב העובדתי. אבל אני אומר שלא יהיו שני סוגי מפות, אחד בשביל הממשל הצבאי ואחד בשביל הציבור. תהיה אותה המפה בשביל כל העולם ובה יהיה מסומן קו הפסקת האש. יש צבע אחר או קווים כדי לציין אותם השטחים שהם שטחים מוחזקים בממשל הצבאי. ירושלים כולה תסומן בצבע אחד כמו תל אביב. על זה יש לנו כבר חוק. לגבי לטרון, לצערי יהיה עדיין צבע של שלטון צבאי. ביחס ללטרון לא קיבלנו עדיין חוק. כשתהיה הכרזה לגבי לטרון, יהיה אותו הצבע כמו לגבי ירושלים.

אני חושב, שידוע בכל העולם שירושלים היא כיום עיר אחת. זה גם נאמר בדין וחשבון של טלמן, שהכרזנו על ירושלים כעיר אחת ואין אנחנו משנים עכשו שום דבר ולא נוסיף שום דבר. כשנכריז שעזה היא חלק של מדינת ישראל, נשנה את הצבע של עזה. זה רק ענין של משחק צבעים. אבל נצלם את העובדות כמו שהן. בכתב מדובר לדעתי על ענין זה.

שר העבודה י. אלון:

גם בהצעה בכתב לא הצעתי צבע אחר.

שר הדתות ז. ורהפטיג:

מעבירים קווים לשטחים השונים.

שר המשטרה א. ששון:

אני מציע שנקבל את ההצעה שהשר אלון הודיע על אודותיה עכשו ולא את ההצעה הכתובה על ידו. דהיינו, יש לקבל את ההצעה המתוקנת, לסמן רק את קווי הפסקת האש, וזה משני טעמים מדיניים: (א) השטחים המוחזקים הם גדולים פי שלשה מהשטח הקודם של מדינת ישראל. יש מדינות היודעות שאנחנו כבשנו שטח זה או אחר, אבל אין הן מתארות לעצמן את גודל השטחים שכבשנו. אם ניתן להן מפה שבה נסמן לחד את השטחים המוחזקים בידי צה"ל, יראו מה קטנטונת היתה ישראל ומה גדולים השטחים המוחזקים. אין אנחנו צריכים לתת מפה כזו בידי אלה הרוצים שניסוג מהשטחים המוחזקים. (ב) לא יתכן כי עכשו, כאשר העצרת קיימת, ניכנס בסכסוך מחודש לגבי ירושלים ונסמן אותה אחרת.

אני בעד הצעתו המתוקנת של שר העבודה, לסמן במפות את קו הפסקת האש. הצבא יסמן במפות שלו את הכל לפי הצורך שלו. אבל המפות שיימכרו ויימצאו בידי הציבור, יהיו לפי קווי הפסקת האש.

שר הבריאות י. ברזילי:

אני בעד סעיף ב' בהצעה הכתובה של שר העבודה. שם נאמר: "יקבע סימון מיוחד במפות לשטחי הממשל הצבאי המוחזקים על ידי צה"ל". קודם היתה מפה של קווי שביתת הנשק. אין אנחנו רוצים את המפה ההיא. אין אנחנו רוצים לחזור לקווי שביתת הנשק. אנחנו מצלמים את המציאות הקיימת. המציאות הקיימת מורכבת משני אלמנטים: (א) מקווי הפסקת האש; (ב) מהשטחים המוחזקים בידי צה"ל.

שר הדתות ז. ורהפטיג:

ויש אלמנט שלישי - והיא ירושלים.

שר הבריאות י. ברזילי:

ומה שהחלטנו שצורף לישראל.

ראש הממשלה ל. אשכול:

מדוע זה צריך להיות בסימן לחוד?

שר הבריאות י. ברזילי:

לא. אם מצלמים - אז מצלמים. כך הבינתי את ההצעה בכתב. הכותרת צריכה להיות "גבולות קווי הפסקת האש".

שר החוץ א. אבן:

"ישראל. מפת קווי הפסקת האש 1967".

"ISRAEL, MAP OF CEASE-FIRE LINES 1967".

שר הבריאות י. ברזילי:

אם זה יהיה ישראל, פירוש הדבר שאלה הגבולות של

המדינה.

שר הבטחון מ. דיין:

אני הכי דפיטיסט. אני רואה פה יותר מברזילי. אני בעד זה שבמפה יסומנו שלשה גבולות: קו הפסקת האש, קו שביתת הנשק וקו הגבול הבינלאומי, דהיינו, הקו הנוכחי, קו הפסקת האש, קו שביתת הנשק של 1949 וקו הגבול הבינלאומי, שאיני יודע איזה שם יש לתת לו. ביחס לירושלים, אם כך לא יהיה שם שום סימון של ירושלים החודשה. אני מוכן להבליג על זה. המפה אינה האמצעי העיקרי למלחמה.

שר החוץ א. אבן:

אבל קו הפסקת האש חוצה. אולי יהיה כתוב קו שביתת

הנשק 1948-1967, כמו שאדם חי ונפטר.

שר הבטחון מ. דיין:

עד עכשו היה מסומן במפות שלנו הקו הבינלאומי. היה בזה יתרון בינלאומי. עוזה לא היתה שייכת למצרים. האיזורים המפורזים לא היו שייכים אף פעם לסוריה. הגדה המערבית לא היתה שייכת לירדן. במפה התלויה לפנינו יש באמצע ים המלח הקו הבינלאומי. הקו של מה? של ממשלת המנדט. אבל אם אנחנו טוענים, שלירדן אין פה שליטה, אנחנו חוזרים לענין הקו הבינלאומי. איני יודע מה

הנקודות הכתובות פה במפה. פעם זה היה נקרא INTERNATIONAL DEMARCATION LINE. מה פירוש הדבר הקו של המנדט, של הסכם סייקס-פיקו וכו'?

שר העבודה י. אלון:

זה יישאר.

שר הבטחון מ. דיין:

בתור מה?

שר העבודה י. אלון:

בתור קו הפסקת האש.

שר הבטחון מ. דיין:

אין לנו קו חתום עם ירדן. פה מופיע כל השנים הקו הבינלאומי באמצע רפיה. כך זה היה במפות שעשינו עשרים שנים. ואשר ללבנון, אין לנו קו הפסקת האש. לא היתה מלחמה עם לבנון. אמנם הם הכריזו מלחמה ואנחנו ביטלנו את הסכם שביתת הנשק, אבל אין לנו קו הפסקת האש עם לבנון. יש לנו קו הפסקת האש רק עם סוריה, זה חתום - ועם מצרים, שאינה רוצה לאשר זאת בכתב. החלטת מועצת הבטחון היא רק על הסואץ. אשר לדרומה מהסואץ, בכלל לא החליטו על הדבר הזה.

היות ומדובר על מפת ישראל, אני מציע מפה שתקרא "מדינת ישראל" שיופיע בה הקו הבינלאומי. אני בעצמי איני יודע מה זה הקו הבינלאומי, אבל הוא ישנו, יש להשאיר אותו ולתת לו איזה שהוא שם. יהיו קווי שביתת הנשק מ-1949 ויהיה קו הפסקת האש מ-1967.

השר י. גלילי:

אפשר לעשות גם מפות של השבטים.

שר הבטחון מ. דיין:

נדמה לי, שאמרת זאת בתור לגלוג על מה שאני מציע. במפות יש הרבה סימנים גם של העבר. אני מצטער שעל הרבה מפות אין השם הערבי הקודם, מפני שאם אתה קורא ספר, אתה מחפש איפה המקום ההוא. בהרבה מפות מופיע השם הערבי הקודם בסוגריים. ישנו שם חדש וישנו השם הקודם. מפה אינה תכנית מדינית. מפה היא סימון גרפי על שטח של דברים שונים. לקו הזה וודאי יש משמעות. פה יש נתונים ירדניים ונתונים מצריים. אפשר לקרוא לזה "קו הממשל הצבאי". לדעתי, זה פחות טוב מאשר לקרוא לזה "קו שביתת הנשק מ-1949". אלה אולי הקווים שאנחנו משתמשים בהם בשימוש היום-יומי. איני מציע לבטל את סימון קווי שביתת הנשק, אם כי הם כולם בטלים. אולם אם מבטלים אותם רק בירושלים, פירוש הדבר כאילו הם קיימים במקומות אחרים. יש לקרוא לזה "קווי שביתת הנשק מ-1949".

אשר להבלטה, אני מציע לא לעשות דברים בצבעים בולטים. הקו הבולט צריך להיות קו הפסקת האש, אבל יש להשאיר במפה את שלושת הסימונים: הקו הבינלאומי, קו שביתת הנשק וקו הפסקת האש. אשר לענין ירושלים השלמה, אין לתת בינתיים ביטוי לענין זה במפה.

השר מ. בגין:

אשתדל קודם לשכנע את שר הבטחון, שלא יעמוד

על הצעתו.

שר הבטחון מ. דיין:

לא אעמוד, אני אצביע.

השר מ. בגין:

אעשה נסיון לשכנע אותך. אם לא אצליח, אבקש אותך לשקול. אני חושב כי ההצעה שהבאת אינה טובה מהטעמים הבאים: מצד אחד, אנחנו מראים לעולם בקווים ברורים איך התרחבנו - תראו כמה צרים היינו עד יום מסוים, אחרי כן התרחבנו. יסתכלו בזאת. מצד שני, טמון פה רמז בכיוון הפוך, הקו היסודי היה קו שביתת הנשק. אמנם יש לנו עוד קו אחד, הגבול הבינלאומי. יש לנו המכסימום של היום. אין אנחנו צריכים להראות לעולם מה שהערבים קוראים לו "מגמת ההתפשטות של ישראל" וגם איננו צריכים לרמוז על אפשרויות של נסיגה. אין להראות בקווים ובצבעים, שהנה הלכנו כך וכך ויתכן שנהיה מוכנים לסגת. אחרי כן יהיה עוד קו. אני חושב שזה לא יהיה טוב מבחינה פסיכולוגית ומדינית בימים אלה.

שר הבטחון מ. דיין:

אם אתה אומר שאיננו צריכים להפגין את כוונת ההתפשטות שלנו, הרי אם תופיע מחר מדינת ישראל בקווים החדשים, לא תוכל להיות הפגנה גדולה יותר מאשר המצב החדש.

השר מ. בגין:

איני מסכים למונח של התפשטות כשם שאיני מסכים למונח של כיבוש. זוהי שיגרא דלישנא מאד לא טובה.

אני מציע לא להכניס למפה שום צבעים. קודם כל, ישנם דלטוניסטים שאינם מבחינים בצבעים, אני אחד מהם.

שר הבריאות י. ברזילי:

גם בקו הפוליטי?

השר מ. בגין:

את זאת אתה צריך לשקול. שנית, אנחנו שוב עושים את הדבר שלא צריך לעשותו. על ידי צבעים, מבליטים את שני הדברים ההיפותטיים. הצבעים צריכים להיות טופוגרפיים, לסימון גיא - ירוק. הר, גבעה - חום וכדו'. צריכים להיות צבעים טבעיים. הליגנדה היא פשוטה מאד. בכותרת המפה הייתי כותב: "ישראל, קווי הפסקת האש מ-11 ביוני 1967". זהו צילום המציאות.

שר הדתות ז. ורהפטיג:

ואשר לירושלים?

השר מ. בגין:

איני מבליט שום דבר.

זוהי ההצעה ההגיונית הנוחה ביותר. אני מציע לקבל את ההצעה ה"אורלית" של שר העבודה. לא צריכים לכתוב אפילו "מדינת ישראל", מספיק לכתוב "ישראל", זהו מושג ידוע ו"קווי הפסקת האש מ-11 ביוני 1967".

שר הפנים מ.ח. שפירא:

איני מבין משום מה יש צורך להכניס את קווי שביתת הנשק מ-1949. אנו אומרים שהם אינם קיימים בשבילנו ואיננו צריכים להזכיר את הדבר הזה. אבל חשוב שנזכיר רק שני דברים: הגבול הבינלאומי, שזה קצת אופייני והשטחים המוחזקים על ידינו וזהו הברדל, שביתת הנשק של 1967. אבל לא צריך להכניס ולהגיד מה היה לפני זה. מי שירצה להתעמק בדבר, יוכל להתחפש ולמצוא את זה.

שר הבריאות י. ברזילי:

יקח את המפה הקודמת.

שר הפנים מ.ח. שפירא:

אבל עכשו לחלק את הארץ לשלשה חלקים, אין צורך. מספיק שהיא מחולקת לשני חלקים וישנו הקו הבינלאומי. ביחס לירושלים, לא צריך לדעת ליסמן שום דבר, זוהי ירושלים. יש חוק האומר שהעיר ירושלים היא אחידה. אבל שם יש רק חלוקה של שני תאריכים, ביחס לירושלים לא צריך לציין שום דבר.

שר החוץ א. אבן:

אבל ישנו קו הפסקת האש. יכתבו "ישראל" ובסוגריים "קו הפסקת האש". זהו תיאור של מציאות מסוימת.

שר הפיתוח ושר התיירות מ. קול:

ישנה הצעה אחת והיא הצעה שהביא לפנינו שר העבודה הבוקר - לא זו הכתובה פה. אם זהו קו הפסקת האש, הרי זוהי עובדה. זה אינו קובע שום עניינים מדיניים ואינו מזכיר מה שהיה אתמול. אני תומך בהצעה הזאת, כי זוהי עובדה. כל הצעה אחרת תעורר בעיות. אין כל ספק בזה. ההצעה הזאת אינה מעוררת שום בעיות. אנחנו מצלמים את המציאות כפי שהיא כיום. איני תומך בהצעות האחרות שהועלו פה. אני מציע לקבל את הצעת שר העבודה מהבוקר. זה מצלם את המציאות כמו שאנחנו מחזיקים אותה היום. זה נקרא "מפת הפסקת האש".

שר החוץ א. אבן:

יש מפות מרובות. יש מפה גיאולוגית ויש מפה של

הפסקת האש.

שר הפיתוח ושר התיירות מ. קול:

כל דבר אחר הוא מסוכן.

ראש הממשלה ל. אשכול:

הייתי מאד רוצה שלא יהיו חילוקי דעות בענין זה ואני נותן לכם עוד רגע לחשוב. בין כך אני חושב שמה שנחליט, נצטרך להביא את זה לממשלה כולה.

שר העבודה י. אלון:

זה יעבור לממשלה אם יש מי שמערער.

שר הבריאות י. ברזילי:

יש דעות שונות.

ראש הממשלה ל. אשכול:

הייתי רוצה שלא נתחלק בענין זה בדעות.

שר הבטחון מ. דיין:

אם זוהי כוונתך, אצטרף להצעתך. זוהי מפה הנקראת "מפת הפסקת האש", העוסקת רק בהפסקת האש כמו שיש מפה העוסקת רק בקידוחי נפט. אבל לא תמלטו מהשאלה של מפת ישראל.

שר המשפטים י.ש. שפירא:

אני מצטרף, בדרך כלל, לדעתו של השר אלון. אבל שר החינוך אמר לי רק לפני שבועיים, שהוא עומד בפני פרובלמה קשה מאד של הדפסת מפות בספרי גיאוגרפיה, אם כי ילד קטן אמר: אבא, עכשו כבר לא לומדים גיאוגרפיה, זה הכל מולדת. אבל שר החינוך צריך להדפיס מפות בשביל ספרי גיאוגרפיה. מה הוא יכניס לספר? האם יכניס לספר "מפת הפסקת האש"? יש לקבל את הצעתו של ראש הממשלה להביא את הענין לממשלה.

שר העבודה י. אלון:

אני חושב, שהיתה פה אי-הבנה או שלא הסברתי את עצמי היטב בכתב או בעל-פה. דבר אחד ברור בהצעתי, שקווי שביתת הנשק אינם מופיעים במפות חדשות. זה ברור, וזה גם מתקבל על דעת כולכם, פרט כמובן לאטלס היסטורי. באטלס היסטורי תהיה גם מפה, שחסמן את קו שביתת הנשק, כמו שהיא תסמן את תולדות הארץ.

שר החוץ א. אבן:

נדודי ישראל.

שר העבודה י. אלון:

יחד עם מפות השבטים.

השר מ. בגין:

שלבי ההתנחלות המחודשת.

שר העבודה י. אלון:

אבל לדעתי, אינם צריכים להיות הגבולות המדיניים. יש הבדל בין סימון הגבול לפני ה-5 ביוני ובין סימון הגבול שלאחרי זה. מותר היה לפני ה-5 ביוני לסמן את ים המלח כגבול מדיני. מישוהו יכול היה לפרש שאנחנו מתגעגעים לכך. אבל אינו דומה לפני יוני למה שאחרי יוני. היום זה יכול להכשיל אותנו רק לגבי רמת הגולן, אם כי אני רוצה לומר לשר דיין, שהקו המדיני דרומה לרפיח נשמר, כי מצרים לא סיפחה אף פעם למדינתה את עזה, היא נשארה כיחידה עצמאית.

ראש הממשלה ל. אשכול:

וירדן כן סיפחה.

שר העבודה י. אלון:

לא הכרנו בזאת. משה שרת הודיע מעל במת הכנסת, שאין אנחנו מכירים בסיפוח זה.

שר הבטחון מ. דיין:

אתה אומר לגבי רפיח, שהקו הבינלאומי נשאר, מפני שמצרים לא רצתה לספח ולגבי ירדן - שאנחנו לא הכרנו בסיפוח שלה.

שר העבודה י. אלון:

היום אנחנו כבר שם. לגבי רמת הגולן זה מפריע לי.

באטלס היסטורי יהיו כל מיני גבולות, כולל גבול המנדט וגבול שביתת הנשק. אבל במפה חדשה, שהיא בשימוש אקטואלי, אסור לדעת לי לסמן שום גבולות בעלי אופי מעין מדיני אחר מאשר מה שאנחנו מחזיקים בידינו.

שר הבטחון מ. דיין:

מה שאתה מציע הוא, שהקו המדיני יהיה קו הפסקת האש. איך תצא מזה?

שר העבודה י. אלון:

ביקשתי בסעיף ב' הכתוב, שבמידה שיהיה צורך בדבר, נוכל במפות מיוחדות לסמן את קו הממשל הצבאי, להבדיל מקו שביתת הנשק, ואז מיהרתי להסביר בסעיף ג', שבמפות כאלה לא נכניס את ירושלים כחצויה. אין זאת אומרת, שבכל טופס של מפה יהיה מסומן גם הממשל הצבאי. תהיה סידרה מיוחדת לדוגמא, ששם הממשל הצבאי קובע לגבי כניסה ויציאה לשטחים. אתה יכול להסביר לאדם המשתמש בדרכים, באיזה תחום הוא נמצא. אתה רוצה לקנוס אדם על איזו עבירה שנכנס לשטח של הממשל בלי רשיון, הוא אומר: לפי מה אני יכול לדעת זאת? במפה לא מסומן הממשל הצבאי. אם אתה מגדיר את זה כממשל צבאי ולא כקו שביתת הנשק, הרי זהו סימון טכני משפטי לשימוש מסוים.

שר המשפטים י. ש. שפירא:

זאת אומרת, שאתה תמסור מפות כאלה גם לתיירים?

שר העבודה י. אלון:

יתכן שבתחנות דלק תמצאנה מפות כאלה.

שר הדתות ז. ורהפטיג:

כשהיה ממשל צבאי אצלנו, היה לזה סימון במפות?

שר הבריאות י. ברזילי:

זה לא היה שטח מוחזק.

שר העבודה י. אלון:

בסעיף ג' לא התכוונתי שבכל המפות יהיה סימון של הממשל הצבאי, אלא בסוג מסוים של מפות, אם יהיה צורך בדבר.

לגבי הערים, אני מבקש לא לקבל שום החלטה. יש סימון מוניציפלי של הערים ירושלים, תל אביב וכו'. אין כל רע בדבר אם בסדרת מפות מסוימות יהיו הגבולות של הערים הגדולות - ירושלים ותל אביב - מסומנים.

שר הדתות ז. ורהפטיג:

אבל ירושלים לא חצויה?

שר העבודה י. אלון:

וודאי לא. יהיו מסומנים הגבולות המוניציפליים של 3-4 הערים הגדולות, שרישומן ניכר על המפה: ירושלים, תל אביב, חיפה ואולי באר שבע.

שר המשפטים י.ש. שפירא:

אין מסמנים גבולות של ערים.

שר העבודה י. אלון:

מסמנים בצבע מסוים.

שר המשפטים י.ש. שפירא:

אבל לא את הגבולות המדוייקים.

שר העבודה י. אלון:

לא לקרוא לזה מפת הפסקת האש ולא מפת מדינת ישראל, אלא נקרא לזה "ישראל" ובלי כל כותרת משנה למעלה. על הגבול עצמו יש לכתוב "קווי הפסקת האש מיום זה וזה".

שר החוץ א. אבן:

אני בטוח, שלכול יש מפה כזאת עם הקו הזה.

שר הבריאות י. ברזילי:

(א) ההצעה שלי היא, שהכותרת תהיה כמו שעכשו הוצעה: "ישראל, מפת קווי הפסקת האש". (ב) השטחים המוחזקים יסומנו במיוחד.

ראש הממשלה ל. אשכול:

אם יחליטו היום, מתי תופיע מפה כזאת?

שר העבודה י. אלון:

זה יקח מספר שבועות.

ראש הממשלה ל. אשכול:

האם אי אפשר, במאמץ גדול, לחיות חודש, חודשיים,

שלשה בלי מפה חדשה?

שר העבודה י. אלון:

אפשר לחיות לנצח בלי מפה חדשה. אבל המלאי אזל

והביקוש גדול.

ראש הממשלה ל. אשכול:

המלאי אזל, אבל יתברר באיזה מקום שיש עוד קצת

מלאי בחנויות או באיזה מקום אחר. מישו ידגדג וימצא.

שר הפנים מ.ח. שפירא:

אפשר "לבקש" את פועלי הדפוס שיכריזו על שביתה.

ראש הממשלה ל. אשכול:

אחרי כן לכשתרצה שיפסיקו, לא יפסיקו.

השר מ. בגין:

אחרי כן יעלה שכר הדפסת המפה.

שר העבודה י. אלון:

אנחנו כבר מפגרים בזאת. יש כבר לחץ גדול זה

חודשיים. אבטיחך שאעשה זאת בתאריך המאוחר ביותר האפשרי.

ראש הממשלה ל. אשכול:

קודם כל, ברור לי שצריך להביא את הדבר הזה

לישיבת הממשלה כולה.

שר העבודה י. אלון:

את הסיכום, לא את הדיון.

ראש הממשלה ל. אשכול:

כך וכך סוכם, ביחוד אם יש דעות שונות.

שר הבטחון מ. דיין:

איני מערער, אבל מה שהצעתי זוהי דעתי. תראו כי

כעבור שנה תגידו שצדקתי.

שר החוץ א. אבן:

יש פה מפה של "פז", שהיא כמו שהציע השר דיין.

יש פה קו שביתת הנשק 1949-1967, כמו אדם שנולד ונפטר ואחרי כן קו הפסקת האש.

ראש הממשלה ל. אשכול:

האם יש שם קו הגבול הבינלאומי?

שר החוץ א. אבן:

כן.

ד"ר י. הרצוג:

יש עוד הערה מצד מנהל "פז", מר שרם, שאין לו כל כוונות אימפריאליסטיות בסימון הקווים האלה.

ראש הממשלה ל. אשכול:

הפשרה היא לעשות מאמץ לדחות את העניין, עד כמה שאפשר, לשבועיים, לחודש או לחודשיים. על דברים יותר ממשיים יום יומיים אנחנו אומרים: ניתן לעבור את הויכוח בעצרת ואחרי כן נראה. ברור שזה יעורר ויכוח.

האם אתה, שר העבודה, רואה אפשרות לקנות בחנויות את המפות שיש להן במלאי? אני בטוח שיש בחנויות מלאי.

שר העבודה י. אלון:

מפות מוסמכות אין, הן נחטפו.

ראש הממשלה ל. אשכול:

ומפות קודמות שלנו?

שר העבודה י. אלון:

הן הפכו להיות מפות יקרות ערך, "אנטיקה", כמו

המפות של הצלבנים.

ראש הממשלה ל. אשכול:

יש לי הרושם, שזה נראה לכולם.

שר העבודה י. אלון:

אשתדל לקבוע את שעת האפס המאוחרת ביותר. הסיכום

הוא כפי שהצעתי.

שר הדתות ז. ורהפטיג:

ייעלמו קווי שביתת הנשק.

שר הפיתוח ושר התיירות מ. קול:

מפת הפסקת האש.

השר מ. בגין:

הרושם הוא, שהרוב נוטה לזה.

שר הבריאות י. ברזילי:

צריך צילום המציאות וסימון השטחים המוחזקים.

ראש הממשלה ל. אשכול:

איננו צריכים ללמוד ממפה של חברת "דלק".

שר הבטחון מ. דיין:

אשר לענין של הבלטה: במפה הזאת שלפנינו מסומן קו שביתת הנשק, כך שצריך זכויות מגדלת כדי לראותו. אבל מפה זו היא מפה מדינית. מחר יוציאו אטלס, לא אצלנו, שמחדשים אותו כל שנה ותהיה שאלה איך ישראל מגדירה את עצמה עכשו, איך הם גבולות המדינה, אני אצביע בעד, אבל אז נדבר על הגבולות ולא על מפה. אבל אם מדברים על הגבולות, יכול להיות הקו הבולט, קו הפסקת האש, אבל צריך להשאיר זכר לקו הבינלאומי ולקו של שביתת הנשק. אבל אם ההצעה הזאת אינה נראית לכם, שנתי לא תידד בגלל זה.

שר העבודה י. אלון:

אם הממשלה החליטה, שהסכמי שביתת הנשק הם בטלים ומבוטלים, אין צורך לסמנם.

שר הבטחון מ. דיין:

למה הוצאת עד היום מפות עם הגבול הבינלאומי?

שר העבודה י. אלון:

כי לא הכרתי בסיפוח הערבי.

שר הבריאות י. ברזילי:

אבל צריך לסמן את השטחים המוחזקים.

שר הבטחון מ. דיין:

נאמר "מפת קווי הפסקת האש", כמו שיש "מפה של קידוחי נפט" או של "מקורות מים", אז זה בסדר.

ראש הממשלה ל. אשכול:

זאת אומרת הכותרת היא "ישראל" או "מדינת ישראל" כמו שהיתה קודם ואחרי כן יש "קווי הפסקת האש".

השר מ. בגין:

מ-11 ביוני 1967.

ראש הממשלה ל. אשכול:

ולא יותר מזה.

שר הבריאות י. ברזילי:

אני מבקש, שיסומנו השטחים המוחזקים.

ראש הממשלה ל. אשכול:

מה יש פה להגיש בקשות?

שר הבריאות י. ברזילי:

אני מציע.

ראש הממשלה ל. אשכול:

יש לי רושם, שההצעה הזאת מאחדת את כולם.

מה שהעיר השר ששון: זה באמת דוקר מאד את העיניים. אנו כולנו יודעים לשם מה כלה נכנסת לחופה. אבל אין מדברים על דבר זה. האם על המפה יהיה מצויין מה שהיה אתמול?

שר הבריאות י. ברזילי:

איני אומר שיסומן הגבול של קו שביתת הנשק.

מר ש. צויגריך:

זה יוצא אותו הדבר.

שר הבריאות י. ברזילי:

אבל גם יגאל אלון אומר, שחלק של המפות ייעשו כך.

ראש הממשלה ל. אשכול:

הוא לא יעשה כך. הוא משאיר לצבא שיציין מה שהוא

צריך.

שר הבריאות י. ברזילי:

יש הבדל אם זהו גבול של שביתת נשק או שמצלמים

עובדה. אני מבקש להצביע.

ראש הממשלה ל. אשכול:

מי לזה שמוציאים מפה "ישראל, קווי הפסקת האש מה-11 ביוני 1967"? זוהי האמת ודומני שזה אינו מעורר שום בעיה. בגולן יש הפסקת האש, במצרים יש הפסקת האש, עם ירדן יש הפסקת האש.

מ ח ל י ט י ם :

לאשר הדפסת מפות המדינה לפי המתכונת הבאה:

1. הכותרת הראשית: "ישראל";
 2. כותרת משנה בסוגריים: "קו הפסקת האש מיום 11.6.67";
 3. פרט למפות היסטוריות, לא יודפסו גבולות המנדט או קווי שביתת הנשק;
 4. במידת הצורך, יודפסו גם תחומי הממשל הצבאי.
- (1 קול בעד ההצעה לסמן בכל המפות את תחומי הממשל הצבאי).

ראש הממשלה ל. אשכול:

מי תומך בהצעתו של השר ברזילי?

מ צ ב י ע י ם: ההצעה נדחתה ברוב נגד קול אחד.

ראש הממשלה ל. אשכול:

אין איפוא הרכה תומכים בהצעה. אבל יחד עם זה, נביא את ההצעה לידיעת הממשלה. אבל חברים יכולים להתווכח גם שם.

שר העבודה י. אלון:

בדרך כלל, מקובל בוועדות השרים, שאם אחד החברים מערער, זה מובא לישיבת הממשלה.

ראש הממשלה ל. אשכול:

אני מערער לפי בקשת ראש הממשלה. אני "מבקש" את השר ברזילי לערער. אני "צריך" את שר החינוך, אבל הוא איננו.

שר הבריאות י. ברזילי:

אני מערער לפי בקשת ראש הממשלה.

שר החוץ א. אבן:

אם סוחרים את העניין שבועות, אהיה פה שוב.

שר הבטחון מ. דיין:

ביחס לקו מפרץ סואץ, הוא מחולק לשניים. הגשנו

מפה כזאת לבול.